

Vergadering raadscommissie Ruimte **NOTULEN**

**VLAAMS-
BRABANT**

Plaats   Digitaal via Teams met livestream   Datum 27/09/2022
Voorzit(s)ter   Geertrui Windels   Aanvangsuur 15:00 uur

Aanwezig   **Geertrui Windels (voorzitter), Luka Augustijns, Stephan Boogaerts, Manu Claes, Gunther Coppens, Tom Dehaene, Bertrand Demiddeleer, Ella De Neve, Diederik Dunon, Tine Eerlingen, Steven Elpers, Nadine Herbrand, Annelies Janssens, Nicolas Kuczynski, Koen Moeyersons, Bart Nevens, Kris Peeters, Kris Poelaert, Katrien Putzeys, Ann Schevenels, Sarah Sneyers, Louis Tobback, Hilde Torfs, Koen Van Bouchout, Joris Van den Cruyce, Linda Van den Eede, Elke Zelderloo, Walter Zelderloo en Tania Gilson (verslag)**

Verontschuldigd

Agendapunten

Voorzitter Geertrui Windels heet iedereen welkom en gaat na of er verontschuldigen zijn.

Koen Moeyersons antwoordt dat gedeputeerde Gunther Coppens iets later zal deelnemen aan de raadscommissie.

1 Goedkeuring van het verslag van de vorige vergadering

Het verslag van de commissie van 13 september 2022 wordt goedgekeurd. Er zijn geen opmerkingen.

2 Provinciaal Beleidsplan Ruimte Vlaams-Brabant - Ontwerp - Voorlopige vaststelling door provincieraad – bespreking (vragen en antwoorden)

Voorzitter Geertrui Windels deelt mee dat het dossier op de vorige raadscommissie ruim werd toegelicht en dat op deze raadscommissie alle vragen kunnen worden gesteld. Gedeputeerde Ann Schevenels, Katrien Putzeys en Koen Van Bouchout zullen deze beantwoorden. Ze vraagt of gedeputeerde Ann Schevenels nog iets wenst toe te voegen.

Gedeputeerde Ann Schevenels antwoordt dat het dossier uitgebreid werd toegelicht en dat de vragen kunnen worden gesteld.

Luka Augustijns heeft twee vragen. Ze vraagt welk document er voorlopig wordt vastgesteld met name het grote document met tekst en uitleg.

Katrien Putzeys reageert dat het ontwerp van het provinciaal Beleidsplan Ruimte Vlaams-Brabant voorligt.

Luka Augustijns wenst verduidelijking over de procedure bij het inwinnen van advies bij gemeenten.

Katrien Putzeys vult aan dat in deze fase het ontwerp van beleidsplan wordt voorgelegd. Indien de provincieraad dit ontwerp voorlopig vaststelt, volgt er vervolgens een openbaar onderzoek. Hiervoor zijn er verplichtingen op vlak van aankondigingen met name een publieke bekendmaking en het organiseren van infomomenten. Gedurende dit openbaar onderzoek kunnen alle gemeenten van de provincie Vlaams-Brabant een advies uitbrengen. In de voorgaande fase werden de colleges om advies gevraagd. In deze fase zijn het de gemeenteraden. Alle gemeenten worden aangeschreven met de vraag, in het kader van het openbaar onderzoek, een advies te formuleren. De gemeenteraad kan een advies uitbrengen maar is dat niet verplicht.

Voorzitter Geertrui Windels gaat na of Luka Augustijns hiermee voldoende informatie heeft.

Luka Augustijns knikt bevestigend.

Gedeputeerde Ann Schevenels vult aan dat het beleidsplan geen hiërarchisch plan meer is maar een plan dat samen met de gemeentebesturen werd opgemaakt. Vandaar dat de procedure verschillende fases doorloopt. De gemeentebesturen werden informeel geraadpleegd op de bestuurlijke overlegtafels. Vervolgens werden de colleges expliciet om advies gevraagd. En nu volgen de gemeenteraden.

Luka Augustijns heeft een bijkomende vraag. Wat is de link tussen het beleidsplan en de expliciete vragen aan de gemeenten betreffende de schrappingen in de gemeentelijke structuurplannen.

Katrien Putzeys legt uit dat het provinciaal ruimtelijk structuurplan op dit ogenblik nog steeds het hiërarchische geldende kader is naar de gemeenten. De gemeentelijke structuurplannen blijven bestaan. Er zijn accentverschuivingen en bijsturingen voorzien in het provinciaal Beleidsplan Ruimte t.o.v. het provinciaal ruimtelijk structuurplan. Sommige delen van het bestaande provinciaal ruimtelijk structuurplan komen niet overeen met het provinciaal Beleidsplan Ruimte. Hiervoor heeft de decreetgever een methode in de vaststellingsprocedure van het hogere beleidsplan voorzien om de problematische passages te schrappen uit de gemeentelijke structuurplannen. Dit moet gemotiveerd worden. Men past dit enkel toe op vraag van de gemeente. Hierover wordt nu advies gevraagd aan de gemeenteraden van de betrokken gemeenten. Het gaat over het proactief verwijderen van een aantal tegenstrijdigheden in de beleidskeuzes.

Luka Augustijns bedankt Katrien Putzeys voor de verhelderende uitleg.

Nicolas Kuczynski heeft een vraag over het openbaar onderzoek. Gaat het hier over een normaal openbaar onderzoek qua termijn en formaliteit? Hoe gebeurt de communicatie naar de inwoners?

Katrien Putzeys licht toe dat het openbaar onderzoek wettelijk bepaald is. De termijn van het openbaar onderzoek over het ontwerp van beleidsplan bedraagt 90 dagen. Dit is wat ruimer dan bij een klassiek openbaar onderzoek over een vergunning, dat maar 30 dagen duurt.

De randvoorwaarden op vlak van aankondiging zijn eveneens wettelijk vastgelegd met name minstens 2 weken voor de startdatum van het openbaar onderzoek. De aankondiging wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en in 3 regionale dagbladen. Daarnaast wordt de aankondiging aangeplakt in alle gemeentehuizen en het provinciehuis evenals een digitale communicatie op de website van de provincie Vlaams-Brabant alsook van alle gemeenten. We voorzien ook een online participatietool die in november gelanceerd wordt. Hierdoor krijgt iedereen maximaal de kans om op een heel toegankelijke en laagdrempelige manier feedback te geven over het beleidsplan.

Indien de provincieraad het ontwerp vaststelt op 11 oktober, zullen de aankondigingen uiterlijk tegen midden november gebeuren. Het openbaar onderzoek zal lopen van 1 december 2022 tot en met 1 maart 2023. Er zijn 2 info-markten voorzien op 13 december in het PIVO en op 14 december in het provinciehuis. In de namiddag is het programma gericht op gemeenten en professionelen en 's avonds voor het brede publiek. Het is wel voor iedereen op elk moment toegankelijk. Inhoudelijk bestaat het programma uit lezingen en een toelichting over het beleidsplan waarin de brug wordt

gelegd naar de uitvoering en de operationalisering van het beleidsplan. Het is een brede opzet om het beleidsplan op een begrijpelijke manier naar buiten te brengen.

Nicolas Kuczynski vraagt wie er bevoegd is om een beslissing te nemen bij bezwaren. Is dit de provincie of onmiddellijk de Vlaamse overheid?

Katrien Putzeys legt uit dat de procedure vergelijkbaar is met een procedure van een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). Alle ontvangen adviezen en bezwaren moeten gebundeld en behandeld worden. Vervolgens is het uiteindelijk aan de provincieraad, op voorstel na de behandeling, om te beslissen over eventuele aanpassingen aan het dossier. Dit gebeurt tijdens de definitieve vaststelling op basis van alle ontvangen inspraakreacties gedurende het openbaar onderzoek.

Nicolas Kuczynski bedankt Katrien Putzeys.

Sarah Sneyers wenst meer informatie over de handhaving. Kan de gemeente gedwongen worden om het ruimtelijke structuurplan aan te passen aan het provinciaal Beleidsplan Ruimte?

Katrien Putzeys reageert dat het hier over een beleidsdocument gaat zonder rechtstreekse bindende regels voor de burger of de gemeente. Handhaving is dus niet aan de orde. Beleidsplanning is ook geen hiërarchisch systeem maar vertrekt vanuit een samenwerkingsmodel. Het Beleidsplan Ruimte is een beleidsvisie voor het eigen beleid en de basis voor dialoog met andere partijen. Vanuit de decretale adviesverlening over de gemeentelijk plannen kent het Beleidsplan Ruimte doorwerking. De principes en visie worden aangegeven aan gemeenten indien planningsinitiatieven hiermee niet in overeenstemming zijn. Het doel is te komen tot consensus en samenwerking. Er bestaat wel een wettelijke schorsingsbevoegdheid voor de deputatie rond planningsinitiatieven van gemeenten die strijdig zijn met het provinciaal Beleidsplan Ruimte.

Sarah Sneyers vraagt wat er gebeurt indien een gemeente een sociale wijk wil bouwen in watergevoelig gebied?

Katrien Putzeys antwoordt dat een planningsinitiatief of een concreet vergunningsdossier twee totaal verschillende zaken zijn. Ze verduidelijkt dat bij een planningsinitiatief van een gemeente de provincie via de wettelijk voorziene adviesverlening in overleg zal treden. Als het gaat om een vergunningsaanvraag dan vormt het Beleidsplan Ruimte geen grond voor een weigering. Dit blijft hetzelfde zoals het ruimtelijk structuurplan. Daar speelt wel de watertoets. Dit zal een gemeente in een concreet vergunningsdossier moeten motiveren en toepassen. Uiteindelijk komt het neer op voldoende motivatie door de gemeente indien een derde partij van mening is dat een dossier verkeerd werd beslist. Dan kan men in beroep gaan en wordt het dossier voorgelegd aan de deputatie. De deputatie zal op haar beurt het dossier moeten beoordelen en een beslissing moeten motiveren. Het Beleidsplan Ruimte is op zich geen reden om een uitspraak te doen over een concreet vergunningsdossier.

Sarah Sneyers bedankt Katrien Putzeys voor de omstandige uitleg en hoopt dat de gemeenten in consensus zullen handelen.

Koen Van Bouchout wenst inhoudelijk aan te vullen. De juridische vertaling van beleidsplanning gebeurt door ruimtelijke uitvoeringsplannen bv. kernenafbakening van een kern van een gemeente. Op dat moment wordt het wel een juridisch kader voor het vergunningenbeleid. Het Beleidsplan Ruimte op zich is de basis voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Men kan in principe wel een ruimtelijke uitvoeringsplan opmaken rond bv. watergevoelige gebieden en zo juridische afdwingbare bepalingen opnemen.

Voorzitter Geertrui Windels reageert dat dit een zeer goed vraag met een duidelijk antwoord was en gaat na of er nog bijkomende vragen zijn.

Louis Tobback heeft enige verwondering en ongerustheid bij wat hij heeft gehoord. Hij deelt mee dat er heel veel en interessant werk werd geleverd. Een intellectuele inspanning is nooit verloren. Hiervoor wenst hij de diensten te feliciteren. Hij vult aan dat hij nog een aantal vragen heeft. In de vorige raadscommissie werd meegedeeld dat er geen hiërarchie is en dat het een tekst lijkt te zijn van de Vlaamse regering uit het groenboek. Dus het Vlaamse structuurplan gaat niet voor op het

provinciale structuurplan en dus ook niet op een gemeentelijk structuurplan of ruimtelijk uitvoeringsplan. Dit moet dus allemaal in consensus gebeuren. Het klinkt mooi, maar dit werd ook gezegd over de milieunormen van de luchthaven. Uiteindelijk indien men iets wenst te realiseren zal er een arbiter nodig zijn die zal beslissen ingeval er geen consensus is. Hij heeft tijdens de vorige raadscommissie tevens gehoord dat het Beleidsplan Ruimte geen rechtsgrond is voor vergunningen. Dus er is nog steeds geen zekerheid over een vergunning, indien dit volledig in overeenstemming is met het Beleidsplan Ruimte weliswaar na het openbaar onderzoek en het goedkeuren van het Beleidsplan Ruimte. De vergunning kan nog steeds geweigerd worden. Tegelijkertijd wordt er gezegd dat het Beleidsplan Ruimte geen juridische afdwingbaarheid heeft, maar het kan wel gebruikt worden om een gemeentelijk RUP te schorsen. Het schorsen van een RUP is niet zonder gevolgen voor de gemeente. Dus dan heeft het wel een juridische waarde. Indien iemand alle documenten gaat raadplegen bij gelegenheid van het openbaar onderzoek en daar al dan niet bezwaar tegen indient, wordt de indruk dan niet gewekt dat de inhoud afdwingbaar is? Of wordt de bezwaarindiener uitdrukkelijk ingelicht dat het de visie van de provincie is?

In het beste geval wordt het Beleidsplan Ruimte definitief goedgekeurd in 2023. Hij vraagt of de meerderheid van een volgende legislatuur akkoord gaat met deze visie, met alle respect voor de ambtenaren, die wordt goedgekeurd in een volgende provincieraad. Sinds 2014 is men gestart met de opmaak van het Beleidsplan Ruimte. Wordt het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP) opgemaakt op basis van het Beleidsplan Ruimte?

Katrien Putzeys bevestigt dit.

Louis Tobback vult aan dat het PRUP door een volgende meerderheid in de provincieraad moet goedgekeurd worden. Dit PRUP moet opgemaakt worden op basis van deze Beleidsplan Ruimte die geen juridische basis heeft en dat niet afdwingbaar is. Voor de burger, die recht heeft op rechtszekerheid, komt dit nogal verwarrend over.

Hij leest zelfs dat voor het beoordelen van beroepen dit beleidsplan niet de leidraad zal zijn voor de deputatie. Dit zou een wenselijke ontwikkeling zijn dat de deputatie zich ten minste verbindt tot het handhaven of afdwingen van dit beleidsplan en -visie in de beoordeling van een beroepsdossier. In de problemen die zich stellen en waar men een oplossing ging voor vinden, leest Louis Tobback ook niet dat men heeft rekening gehouden met de betonstop die op het Vlaamse niveau wordt verkondigd. Er wordt wel gesproken van de inname van open ruimte gaat zeer snel. De betonstop is een zeer specifieke problematiek en techniek. Een methode die men vanuit Vlaanderen wenst te gebruiken. In een aantal gemeenten zijn er protesten tegen een bouwwerk van 4 verdiepingen, terwijl we weten dat verdichting noodzakelijk is in de onmiddellijke toekomst. Hierover worden geen standpunten ingenomen.

Volgens Louis Tobback heeft Koen Van Bouchout tijdens de vorige raadscommissie meegedeeld dat de provincie zich niet zal bemoeien met verschillende onderdelen. Onder andere de luchthaven en nog 6 à 7 andere elementen waar er in dit beleidsplan niets over gezegd wordt. Indien het dan toch niet hiërarchisch en juridisch afdwingbaar is, moeten we dan hierover zwijgen? En als dit stilgezwegen wordt, kunnen er dan nog wel uitspraken gedaan worden over Kortenberg, Zaventem en Vilvoorde? Bijvoorbeeld over de wenselijkheid van een bijkomende landingsbaan op Brussel Nationaal te Zaventem. Werd deze opsomming door Vlaanderen opgelegd of is dit een eigen keuze? Dit laatste zou hij zeer betreuren. Hij vult aan dat hij graag discussieert met ambtenaren en dat hij bij uitspraken van deze medewerkers ervan uit gaat dat ze spreken namens de deputatie. Het debat gaat tussen politici en niet met ambtenaren. De politiek moet de verantwoordelijkheid nemen van de ambtenaren. Als de politiek zegt 'met de luchthaven hebben we niks te maken', dan neem ik daar akte van en zal de gemeente Holsbeek dit graag horen. Omgekeerd zullen ze dat in Huldenberg niet graag horen. Hij zegt dat hij het op prijs zou stellen dat de deputatie antwoordt. Hij hoort heel graag de technische uitleg van Katrien Putzeys maar hier gaat het over enkele standpunten die politieke keuzes zijn. Dit moet niet op de rug van ambtenaren geschoven worden.

Gedeputeerde Ann Schevenels reageert dat dit tijdens de provincieraad verder kan besproken worden. Zij deelt mee dat Louis Tobback nog andere vragen had over de waarde van het Beleidsplan Ruimte en over het opmaken van een RUP en PRUP. Dit had Katrien Putzeys volledig toegelicht. Gedeputeerde Ann Schevenels weet niet of er daar nog veel aan toe te voegen valt. Er lopen ook op gemeentelijk vlak al heel veel initiatieven waarover nu al adviesvragen aan de provincie worden gesteld.

Eveneens deelt gedeputeerde Ann Schevenels mee naar aanleiding van de verkiezingen in 2024, zoals Koen Van Bouchout heeft gealludeerd, dat er nu al gemeentebesturen adviezen aanvragen bij de opmaak van hun ruimtelijke uitvoeringsplannen in het kader van gemeentelijke projecten. In samenspraak met de gemeentebesturen worden reeds provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen opgemaakt. Men kan geen twee jaar wachten tot na de verkiezingen om hier mee verder te gaan. De provincie gaat verder blijven werken ook nu in de periode tot aan de verkiezingen. Anders kunnen gemeentebesturen niet verder nadenken over de vertaling van het Beleidsplan Ruimte in gemeentelijke of in provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen. Nogmaals wenst gedeputeerde Ann Schevenels te benadrukken dat er een onderscheid moet gemaakt worden naar de waarde van het Beleidsplan Ruimte, te vergelijken met een ruimtelijk structuurplan, wat in feite ook geen rechtsgrond was voor in caso omgevingsvergunningen te gaan beoordelen. Op dat vlak verandert er dus niets. In tegenstelling nu, kon de provincie jaren geleden nog een RUP niet goedkeuren. Een RUP kan nu alleen maar geschorst worden. Men moet beseffen dat de provincie niet alleen aan de touwtjes trekt betreffende de houding, de waarde en de kracht van de provincie binnen het opmaken van een beleidsplan en van de ruimtelijke ordening. De bevoegdheid van de provincie is in deze beperkter geworden.

Louis Tobback vult aan dat hij niet gepleit heeft om tot na de verkiezingen te wachten. Men kan het wel beschouwen als een opmerking waarom men niet 2 jaar geleden het Beleidsplan Ruimte heeft voorgelegd. Hiervoor zullen wel redenen zijn. Maar beleid wil zeggen dat je politieke keuzes maakt. Als een dergelijk waardevol en omvangrijk beleidsplan opgemaakt wordt, wat in grote mate zeer bepalend zou moeten zijn voor de toekomst van onze provincie passende in toekomst van ons gewest en rekening houdend met de toekomst van onze steden en gemeenten, de beleidskeuzes op het gebied van open ruimte, economie, klimaat, mobiliteit, en dergelijke in de hoogste mate politieke keuzes zijn. De ambtenaren moeten niet de verantwoordelijkheid nemen van de politieke keuzes. Het heeft toch weinig zin om die politieke keuzes nu vast te leggen, op het moment dat de legislatuur bijna ten einde is. Tenzij het Beleidsplan Ruimte een onderdeel wordt van de verkiezingen. Louis Tobback probeert te begrijpen waarvoor en waartoe dit eigenlijk dient.

Koen Van Bouchout licht toe dat hij dit meermaals heeft proberen uit te leggen. Hij zegt dat Louis Tobback weet wat een ruimtelijk structuurplan inhoudt aangezien hij tijdens zijn ambt als burgemeester van Leuven een dergelijk plan heeft opgemaakt. Dit is eigenlijk hetzelfde, alleen heeft de Vlaamse decreetgever de naam veranderd. De opzet van het ruimtelijk structuurplan en het Beleidsplan Ruimte is de visie en het beleid op lange termijn vast te leggen over de legislaturen heen. Het Beleidsplan Ruimte heeft wel degelijk een zekere juridische waarde namelijk voor de opmaak van de uitvoeringsplannen. De plannen zijn dus wel degelijk richtinggevend voor het beleid van de overheid zelf.

De start van het Beleidsplan Ruimte dateert van 2014. Het basisdocument werd in 2018 gevalideerd door de vorige provincieraad, op het einde van de legislatuur. Vervolgens moest men wachten op de procedure die Vlaanderen had uitgewerkt. In 2019 werd dit document opnieuw voorgelegd aan de provincieraad. Alle wijzigingen, aangebracht op basis van adviezen van gemeenten en Vlaamse administraties, zijn opgenomen in de documenten als bijlage bij het dossier. Het document gaat al meerdere legislaturen mee. Het ruimtelijk structuurplan, dat ook vandaag nog altijd juridisch bindend is in advies naar gemeente toe en voor de provincie zelf, blijft van kracht zolang het niet wordt vervangen door het Beleidsplan Ruimte. Het ruimtelijk structuurplan bevat een aantal minder logische en problematische aspecten vooral voor een aantal gemeentebesturen. Het probleem is dat vooral een aantal gemeenten vastlopen op initiatieven die ze wensen te nemen omdat deze strijdig zijn met het huidige ruimtelijk structuurplan met name voor een aantal kernen. Vooral de gemeenten die goed ontsloten zijn met openbaar vervoer worden in het ruimtelijk structuurplan weergegeven als landelijke kernen die niet verder kunnen groeien. Met het huidige ruimtelijk structuurplan moet de provincie een negatief advies geven op een initiatief waar we vanuit de vernieuwing van het beleid wel achter staan. We streven naar een logisch kader, dat opgestart werd in 2014, wat ontzettend lang is. Het is daarom belangrijk dat dit Beleidsplan Ruimte er zo snel mogelijk komt.

Louis Tobback antwoordt dat wat hij zegt in geen geval mag overkomen als verwijt. Indien men vond dat het ruimtelijk structuurplan in 2014 voorbijgestreefd was, dan had men in 2019 dit kunnen aanpassen op een aantal onderdelen die achterhaald waren. Het is niet de eerste keer dat een ruimtelijk structuurplan wordt aangepast. Wat hij bedoelt is dat dit leidt tot rechtsonzekerheid, het is niet meer duidelijk voor de burger en de gemeentebesturen. Zo komt men tot een bevreesde situatie indien met de bevoegdheden niet duidelijk omschrijft.

Ook heeft Louis Tobback gehoord dat een aantal kernen niet verder willen uitbreiden. Hij neemt aan dat hij de informatie hierover in het document zal vinden. Hij wenst hierover heel graag de adviezen te lezen. Dit wordt bijzonder interessant aangezien hij de eerste discussie over het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen heeft meegemaakt. Alle gemeenten rond Leuven wilden buitengebied zijn. Vervolgens had de stad Leuven meegedeeld dat zij ook voor een buitengebied kozen. Al deze gemeenten rond Leuven dachten dat ze verder konden bouwen wanneer ze buitengebied waren. Terwijl de bedoeling eigenlijk omgekeerd was met name de bouwwoede indijken. Vandaar dat hij insisteert, indien het Beleidsplan Ruimte goedgekeurd wordt, verbindt de deputatie zich hieraan bij het beoordelen van beroepen?

Gedeputeerde Ann Schevenels reageert dat ze niet gaat herhalen wat Koen Van Bouchout reeds heeft gezegd. Dit document kent een lange voorgeschiedenis en is al verschillende keren toegelicht aan de raadscommissie Ruimte alsook aan de provincieraad voorgelegd en goedgekeurd. De procedure is lang, maar die is nu eenmaal zo vastgelegd. Gedeputeerde Ann Schevenels krijgt de indruk dat Louis Tobback het dossier nu wil blokkeren omwille van de verkiezingen en dat is jammer aangezien het vele werk, niet alleen door de diensten zelf, maar ook door de gemeenten. Gemeenten werken heel goed samen met de provincie om plannen op te maken om zo hun gemeenten en steden verder te ontwikkelen. Hetzij door het opmaken van een ruimtelijk uitvoeringsplan hetzij door de strategische projecten waarbij gemeentebesturen, die geconfronteerd worden met eenzelfde problematiek, de bevoegdheid delegeren aan de provincie om dit samen verder op te nemen. Zowel op provinciaal als gemeentelijk vlak bestaat er heel wat dynamiek. Deze dynamiek tegenwerken door nu alles te blokkeren zou heel spijtig zijn. Om de rechtszekerheid te kunnen waarborgen aan de burgers, wat iedereen heel belangrijk vindt, is het aangewezen dat het proces verdergaat. In die zin zijn er een heel aantal gemeentebesturen die bezig zijn met de ontwikkeling en opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan maar in deze tussenperiode tot het beleid vernieuwd is, bestaat er een zekere onzekerheid. Heel wat gemeenten zijn gestart met de opmaak van een beleidsmatige gewenste ontwikkeling (BGO). Dit in afwachting van het goedkeuren van een ruimtelijk uitvoeringsplan. Hierover heeft de deputatie vorig jaar een uitvoerige omzendbrief verstuurd naar alle gemeentebesturen. De procedure schrijft voor om hier rekening mee te houden in de beoordeling van vergunningsdossiers. Sowieso voert de deputatie nu al een beleid in de beoordeling van de vergunningsdossiers.

De lijst van de kernen is opgenomen in de documenten. Ook alle adviezen van de gemeentebesturen werden eveneens bezorgd aan de raadsleden. Deze documenten werden ruim op voorhand ter beschikking gesteld. Deze documenten werden, zoals Louis Tobback had gevraagd, afgeprint.

Gedeputeerde Ann Schevenels wenst het woord 'betonstop' nog te verduidelijken. Het is niet de bedoeling om een betonstop in te voeren want dan zou er niet meer kunnen gebouwd worden. Het is wel de bedoeling om te kijken waar die verdichting wel kan, en waar er ruimte moet vrijgehouden worden voor de open ruimte. Het doel is na te gaan hoe men op een kwalitatieve manier kan verdichten.

Lucia Dewolfs heeft geen vragen maar wenst iets toe te voegen als fractieleider. Ze wil ingaan in het verhaal dat ze heel blij is met alle gestelde vragen en dat de antwoorden door de deputatie en de administratie heel wat verduidelijking hebben gebracht. Het is inderdaad een zeer belangrijk dossier waarvan men moet begrijpen waar men naartoe kan en wat er kan gebeuren. Wij staan zeer sterk achter de principes van het beschermen en behoud van de open ruimte, maar er moet toch nog juridisch nagegaan worden op welke manier de open ruimtes kunnen gevrijwaard worden. We begrijpen dat de selecties van de kernen vastgelegd werden door de gemeenten en de colleges van burgemeester en schepenen. Nu zal er een omgekeerde beweging plaatsvinden waar de inbreng wordt gevraagd via de consultatieronde waarbij zowel de gemeenteraden als het publiek kunnen aanwezig zijn. We staan volledig achter het proces waarbij deze selectie plaatsvond en de verdere consultatierondes. Wij verlenen in deze ronde de goedkeuring aan het Beleidsplan Ruimte maar willen bevestigen dat een aantal gemeenten fundamentele bedenkingen hebben bij die beleidskeuzes. Deze zullen naar voor komen bij het aanschrijven van die gemeenten of op de openbare momenten waar ze de kans krijgen om hun bedenkingen kenbaar te maken. Daarna zijn er nog een aantal fractieleiders die het woord zouden willen nemen in deze.

Tine Eerlingen wenst de administratie te bedanken voor de toelichting en het beleidsplan zelf. Ze is het helemaal eens met de uitgangspunten van het beleidsplan. De open ruimte moet maximaal gevrijwaard worden en men moet de dorpskernen oordeelkundig verdichten waar mogelijk en

wenselijk. Tine Eerlingen heeft wel nog enkele vragen bij de uitwerking ervan. Het is een beleidsplan en geen ruimtelijk uitvoeringsplan dus de verfijning moet nog nadien gebeuren. Maar ze vreest door de selectie van kernen hieraan toe te voegen dit wel degelijk concreet wordt maar zonder de nodige tools te geven aan de gemeenten om de open ruimte te vrijwaren. Voor de gemeenten die reeds een ruimtelijk uitvoeringsplan of open ruimteplan hebben, is er geen probleem. Voor hen zal het beleidsplan niet veel wijzigen. Ze maakt zich zorgen over de kleinere gemeenten, die op dit ogenblik nog geen ruimtelijk uitvoeringsplan en open ruimteplan hebben, op welke manier zij de open ruimte gaan kunnen vrijwaren. Lintbebouwing gaat mogelijk blijven. Tijdens de toelichting werd meegedeeld dat het Beleidsplan Ruimte geen basis kan zijn voor een vergunningsweigering. Een gemeente kan dus niet echt bebouwing weigeren. Voor nieuwe projecten geldt dan een minimale dichtheid van 25 woningen per ha. Daarnaast wordt er wel verwezen naar de woonkernen die nog niet eenduidig zijn afgebakend. Hoe kan je dan een vergunning weigeren in bv. bouwlinten? Hoe wordt het duidelijk tot waar een kern mag gaan zolang er geen ruimtelijk uitvoeringsplan is? Men loopt het risico dat de verdichting zich verder gaat uitbreiden. Mijn vermoeden is dat in de tussentijd, vooraleer er een ruimtelijke uitvoeringsplannen is opgemaakt, heel veel gaat dichtbebouwd worden ook waar het niet wenselijk is. En dat de mogelijkheid van een gemeente om een vergunning van bepaalde projecten te weigeren, bemoeilijkt wordt. De aanvrager zal dan in beroep gaan bij de provincie, die dit beleidsplan als kader gebruikt. Indien in dit beleidsplan 'verdichting in de woonkern' werd opgenomen, dan is dit het kader waaraan afgetoetst wordt. De provincie gaat dan een vergunning toestaan terwijl de gemeenten misschien van oordeel zijn dat het op die locatie niet wenselijk is. Tine Eerlingen ziet hierin een moeilijkheid en verwarring en heeft hier grote bezorgdheid over. Hoe kan dit plan van de inname van open ruimte dit concreet tegenhouden en hoe kan dit bijdragen aan de vrijwaring van open ruimte?

Katrien Putzeys legt uit dat het Beleidsplan Ruimte uiteraard nog geoperationaliseerd moet worden. Dit is de reden waarom er in 2020 een actieprogramma Ruimte door de deputatie werd goedgekeurd. Dit was een selectie van acties die in het Klimaatactieplan reeds werden opgenomen. Deze acties worden toegepast vanuit de uitvoering van het ruimtelijk structuurplan maar die perfect kunnen kaderen in de latere uitvoering van het Beleidsplan Ruimte. Er lopen op zich al heel veel trajecten. Tijdens de vorige raadscommissie heeft Louis Tobback ook verwezen naar het RUP Horizon+ waarvan hij documenten had gezien. Men is al volop bezig om de uitvoering voor te bereiden in afwachting van het Beleidsplan Ruimte. De kernafbakening is natuurlijk belangrijk. Op verschillende plaatsen in de provincie wordt hierrond actief gewerkt om de kernen af te bakenen en de gebieden aan te duiden waar men wel of niet wil verdichten. Er lopen heel wat initiatieven en trajecten maar nog niet in de ganse provincie. Er werd aangeboden om intergemeentelijke processen op te starten via de bestuurlijke overlegtafels. Er zijn gemeenten die individueel zijn gestart. Naar de gemeenten toe wordt de hand uitgereikt om hen hierin te ondersteunen en te begeleiden wanneer men daarmee aan de slag wenst te gaan zowel individueel als in groep met andere gemeenten samen. Dit beleid wordt uitgedragen en men wil samen met de gemeenten werken aan de uitvoering. Hier engageren we ons in. Vandaar dat men zo snel mogelijk verder wil met het Beleidsplan Ruimte zodanig dan men zich verder kan richten op de uitvoering ervan. Ook moet men blijven verder werken aan de finalisering van het Beleidsplan Ruimte zelf.

I.v.m. de vergunningscontext licht Katrien Putzeys toe dat de juridische vertaling van het Beleidsplan Ruimte via stedenbouwkundige instrumenten zal moeten vastgelegd worden (verordeningen, ruimtelijk uitvoeringsplannen). Men kan wel niet met één plan alles oplossen. Men probeert stap voor stap aan de uitvoering op het terrein te werken met de bestaande instrumenten. Men moet afwachten of er een instrumentendecreet wordt opgemaakt. Dit kan extra handvaten geven voor de uitvoering van het beleid in de toekomst. Er wordt ook wel degelijk in de beoordeling van vergunningsdossiers, zowel op gemeentelijk vlak maar zeker ook voor de beroepen, beslissingen onderbouwd en gemotiveerd vanuit een bepaalde beleidsvisie. Het is niet zo dat, indien er zaken nog niet juridisch verankerd zijn in een RUP, dat er ook in het kader van vergunningverlening geen beleid kan worden gevoerd. Men kan wellicht niet alles tegenhouden maar men kan wel bv. buiten de kern geen appartementen bouwen. Deze beleidslijn wordt in de vergunningsverlening nagestreefd. Er wordt vandaag een vergunningsbeleid gevoerd zonder dat er een ruimtelijk uitvoeringsplan opgemaakt is wat echt een juridisch sluitend kader biedt.

Katrien Putzeys vult aan dat de bezorgdheid i.v.m. de kernafbakening wordt gedeeld. Vandaar dat hierover actief gewerkt wordt in samenwerking met de gemeenten.

Tine Eerlingen reageert dat het heel belangrijk is dat dit bijna samen kan sporen. Eigenlijk mag men geen verdichting toestaan voor dat de kernafbakening bepaald is. Natuurlijk in sommige gevallen zal het heel duidelijk zijn.

Koen Van Bouchout wenst hierop te reageren. Het Beleidsplan Ruimte is hiervoor heel belangrijk want vandaag gebeurt de verdichting ook in heel het woonweefsel van onze provincie. Dit gaat zich niet versnellen omdat dit opgenomen werd in het Beleidsplan Ruimte. Gemeenten zijn nu ook al bezig om verdichting vorm te geven bv. via verordeningen. Op middellange termijn is het wel belangrijk om kernen af te bakenen, maar op kortere termijn zijn er ook al mogelijkheden om verdichting te sturen bv. door middel van een algemene verordening en zo later met een RUP wat de verdichting op specifieke plekken mogelijk maakt. Er is bij de gemeentebesturen enorm veel draagvlak voor de aanpak op zich. Wel is het belangrijk om te landen met het Beleidsplan Ruimte want anders gaan er op termijn problemen ontstaan omwille van een aantal kernen die opgenomen werden in het ruimtelijk structuurplan waar gemeenten nu rond werken waarvoor we nu vanuit het beleid andere perspectief vooropstellen (bv. vervoerskern die vroeger kern-in-het-buitengebied was). Om samen te werken met de gemeenten is het heel belangrijk een coherent kader te krijgen. Vandaar dat men lang gewerkt heeft om tot een gemeenschappelijke lijst van selecties te komen, zodat naar uitvoering toe alles vlotter kan verlopen. Koen Van Bouchout onderschrijft nogmaals het belang van het Beleidsplan Ruimte om op korte termijn te kunnen landen.

Gedeputeerde Ann Schevenels deelt mee dat de bezorgdheid van Tine Eerlingen haar siert. Men begrijpt deze bezorgdheid en de opmerkingen. Naarmate dat men vordert, met de hele procedure van de opmaak van een beleidsplan, wordt het uiteraard steeds concreter. Vervolgens kunnen er RUP's opgemaakt worden. Dit zal samen met de gemeenten opgenomen worden. In deze zin werd reeds enorm veel werk verricht. Men zal nu moeten afwachten wat de reacties zijn in het openbaar onderzoek en wat de adviezen en bezwaren zijn die via de gemeenteraad zullen geformuleerd worden. Hopelijk consulteren alle gemeentebesturen hun gemeenteraad zodanig dat er een open democratisch debat kan plaatsvinden. Wel belangrijk om het onderscheid te maken tussen de opmaak en de juridische waarde van het Beleidsplan Ruimte en de concrete toepassing in het kader van omgevingsvergunningen.

Tine Eerlingen begrijpt het onderscheid. Dit is een visie en de verdere handvaten zullen nog geconcretiseerd moeten worden. Ze begrijpt dat hieraan gewerkt wordt en dat dit zo snel mogelijk zal volgen. Ze heeft begrepen dat de selectie van de kernen gebeurt in samenspraak met de gemeenten zelf. Wat houden de criteria van een goed voorzieningenniveau in? Sommige dorpskernen werden aangeduid als goed voorzieningenniveau anderen dan weer niet. Terwijl in de realiteit daar meer voorzieningen zijn. In de gemeente Oud-Heverlee zijn zelf weinig voorzieningen en de deelgemeente Sint-Joris Weert, het naastliggend dorp, heeft veel meer voorzieningen. Toch wordt de selectie omgekeerd. Wat zijn de criteria op basis van goede multimodale bereikbaarheid, huidige bediening of potentieel? Welke garanties zijn er? In de realiteit zijn er kernen die aangeduid worden als hoogdynamisch niet altijd goed bereikbaar met het openbaar vervoer of omgekeerd. Is dit niet veeleer een wens van bepaalde gemeenten om te verdichten? Hoe is de selectie gebeurd? Is dat enkel op basis van de wensen van de gemeentebesturen of werd er echt gekeken naar de aanwezige voorzieningen?

Koen Van Bouchout geeft aan dat er reeds een zeer lang traject werd doorlopen met de gemeenten rond de kernselectie. De eerste insteek ontstond op basis van afweging op vlak van voorzieningenniveau en knooppuntwaarde (drempels) voor nieuwe kernselectie. Er werd een inschatting gemaakt op luchtfotoanalyse van de aanwezige voorzieningen. Zo ontstond de selectie als kern. D.w.z. dat een aantal gehuchten niet werden opgenomen en in de categorie 'buiten de kern' vallen. De vertrekbasis om te herklasseren was de huidige selectie uit het provinciaal ruimtelijk structuurplan op basis van de ligging nabij openbare vervoerknooppunten (stations). Daarnaast werd er ook rekening gehouden met een aantal potenties (vervoerslijnen die vanuit het overleg met De Lijn voor 2030 zullen gerealiseerd worden cf. strategisch project Regionet). Een aantal andere lijnen werden niet opgenomen aangezien door de Vlaamse regering werd aangegeven dat men niet zal starten voor 2030. Vervolgens is er overleg gepleegd met de gemeenten, eerst informeel advies gevraagd (2020) en vervolgens formeel advies van college (2021). Belangrijk is om tot een gedragen lijst te komen omdat we verder willen met uitvoering. Soms werd die afweging dus bijgestuurd vanuit de overwegingen van de gemeentebesturen. Sommige kernen zitten bijvoorbeeld qua voorzieningenniveau op de wip. Er is geen éénduidig criterium om te bepalen welke voorzieningen

moeten aanwezig zijn om als kern geselecteerd te worden. Omdat we uitgaan van samenwerking zijn we ingegaan op de meeste bijsturingen vanuit de gemeentebesturen. Belangrijk is een consensus over alle gebieden die niet tot de kern behoren. In sommige gevallen kan men discussiëren over de selectie van een bepaalde categorie in een bepaalde kern bv. de rand rond Brussel. In de lijst worden de laatste aanpassingen op basis van de adviezen van de gemeenten in het rood weergegeven. We opteren voor een gemeenschappelijke lijst gedragen door de gemeenten anders wordt de samenwerking om tot uitvoeringsinstrumenten te komen zeer moeilijk.

Tine Eerlingen deelt mee dat ze het niet eens is met de selectie van hoogdynamische vervoerskernen in de gemeente Oud-Heverlee. Ze neemt aan dat dit verder zal bekeken en afgewogen worden in het openbaar onderzoek. Ze begrijpt niet dat bv. in de gemeenten die willen uitgroeien tot kandidaat nationaal park Brabantse Wouden er 3 hoogdynamische kernen worden geselecteerd. Terwijl de ecologische verbinding tussen Heverleebos en Meerdaalwoud een knelpunt is. Ze vraagt zich af of de verdichting dit nog extra zal bemoeilijken. Er bestaat nog geen ruimtelijk uitvoeringsplan in de gemeente Oud-Heverlee. Vandaar haar bezorgdheid.

Koen Van Bouchout geeft aan dat verdichting een kans is om open ruimte te vrijwaren. Een deel van de ruimte vrijwaren en ander deel van de ruimte intenser en dener benutten. In concrete projecten zien we daar heel mooie voorbeelden van. Men kan inderdaad verdichten en open ruimte vrijwaren. Dit lijkt ons ook mogelijk in de kernen van de gemeente Oud-Heverlee. Wij bekijken de selectie niet enkel vanuit het perspectief van 1 gemeente, maar vergelijken dit ook met de kernen in de Getestreek en in het Pajottenland. Het verhaal als geheel moet immers ook blijven kloppen. We proberen daarom een kader te bieden voor alle kernen in de provincie, maar dit moet dan uiteraard op lokaal vlak verfijnd worden. We zijn ervan overtuigd dat men op verdichting moet inzetten en tegelijkertijd op groenblauwe dooradering. Dit is de basis van de visie van het Beleidsplan Ruimte.

Tine Eerlingen blijft haar bezorgdheid uiten, zeker omdat er ook wel minimale dichtheden worden opgelegd en dat dit kansen biedt vooral voor projectontwikkelaars. De mate waarin men gaat verdichten zal nog voor discussie zorgen. Ook de context is heel belangrijk. Ruimtelijke ordening is altijd context gebonden waar men niet overal hetzelfde principe kan toepassen. Vandaar ook de bezorgdheid dat het open gebied gevrijwaard en tijdig afgebakend wordt. Men kan in eenzelfde straat enerzijds geen projecten realiseren voor open ruimte terwijl er anderzijds lintbebouwing ontstaat. Maar het is wel belangrijk dat er stappen worden gezet.

Een andere bezorgdheid die Tine Eerlingen heeft, zijn de plannen van de hogere overheden. In welke mate is daar rekening mee gehouden? De plannen zijn nog niet concreet wat heel moeilijk is om hiermee rekening te houden maar bv. voor de luchthaven bestaat er een geluidsactieplan waarin een proactief ruimtelijk orderingsbeleid gevoerd moet worden om de geluidsoverlast te vermijden. Vroeger bestonden er onder de vliegroutes bepaalde corridors met zeer weinig bebouwing. De huidige vliegroutes bemoeilijkt het afbakenen van zones met veel hinder. In het Beleidsplan Ruimte staan enkele kernen waar verdichting wordt toegestaan of aangemoedigd. In deze zones was er destijds sprake van onteigening. Best is om ook rekening te houden met de visie van de ruimtelijke strategische plannen van Vlaanderen. In welke mate is dat gebeurd? Moeten we dan op die plaatsen nog wel gaan verdichten?

Katrien Putzeys wenst in te gaan op de bezorgdheid en de verdichting. Het belang van de ontwikkelingsperspectieven werden zodanig geformuleerd dat verdichting in hoogdynamische kernen op zich overal kan, maar niet moet. Het selectief omgaan met de verdichting blijft ook in de hoogdynamische kernen mogelijk. Belangrijk is dat dit kwalitatief gebeurt. Belang van groenblauwe dooradering en het vrijwaren van de open ruimte blijven principes die nagestreefd worden om de verdichting op de juiste manier te laten gebeuren. Dit zijn de stappen die verder gezet worden in de concretisering en verdere uitwerking op het terrein. Hiervoor is de kapstok van Beleidsplan Ruimte cruciaal.

Tine Eerlingen wenst hier op in te pikken. Er wordt meegedeeld dat de verdichting niet wordt opgelegd maar in het Beleidsplan Ruimte wordt verwezen naar de minimale verdichtheidsnorm.

Katrien Putzeys reageert dat dit uitvoerig werd besproken op de vorige raadscommissie en dat men dit eveneens kan lezen in het verslag van die raadscommissie. Deze dichtheden zijn richtinggevende cijfers die worden doorgetrokken vanuit het beleid volgens de ruimtelijke structuurplannen. Dit wordt

gehanteerd als basis in de adviesverlening. We staan voor een demografische uitdaging en moeten de kernen ontwikkelen om te voldoen aan de nood van woningen.

Gedeputeerde Ann Schevenels vindt het een boeiende en interessante raadscommissie. Ze kan de bekommernissen zeker en vast begrijpen. Ze denkt dat iedereen dezelfde doelstelling heeft met name de open ruimte vrijwaren. We hebben nu eenmaal een beperkte ruimte en in die ruimte zullen we het moeten doen. We staan ook voor grote uitdagingen op vlak van bevolkingsgroei en kleiner wordende gezinnen. We zullen moeten verdichten om dit te kunnen opvangen. Maar geen ongebreidelde verdichting maar wel selectief en kwalitatief. Er moeten nog heel wat planningsinitiatieven gebeuren en er is op alle niveaus nog heel wat werk.

De opmerking over de hogere overheid en Vlaanderen is begrijpelijk. We zijn allemaal tegelijk aan het werk en dat is misschien ook wel lastig. Het zou misschien makkelijker zijn als alles gewoon vanuit Vlaanderen wordt opgelegd, maar dat is nu niet zo. Dit maakt het wel boeiend en goed aangezien we dit nu meer in samenspraak kunnen doen, eveneens met Vlaanderen. Het doel is samen te kunnen landen. Gedeputeerde An Schevenels heeft de indruk dat heel wat gemeenten, misschien niet allemaal, bezig zijn met dezelfde uitgangspunten met name zoveel mogelijk bewaren van open ruimte, verdichten op een kwalitatieve en selectieve manier en de opvang van bijkomende bevolkingsgroei en de wijzigingen in de samenstelling van de gezinnen. Onze provincie is zeker niet de gemakkelijkste. Ook bestaan er heel wat mobiliteitsproblemen. Dit alles moet in dezelfde ruimte gebeuren.

Louis Tobback vraagt, zoals tijdens de vorige raadscommissie, of de opsomming met Vlaamse bevoegdheden een keuze is van de deputatie of werd dit door Vlaanderen opgelegd?

Koen Van Bouchout verduidelijkt dat dit een keuze is van Vlaanderen. Deze lijst staat de strategische visie van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV).

Voorzitter Geertrui Windels deelt mee dat er kan afgerond worden. Gedeputeerde Ann Schevenels heeft daarnet een mooie synthese gegeven van het belang van het Beleidsplan Ruimte, van het belang van de visie die gedragen wordt niet alleen door de gemeenten maar ook door het gewest. Het intensief overleg wordt stap per stap gezet maar kan niet in één keer alomvattend opgelost worden. De provincie zet hiervoor schitterende stappen en heeft het voortouw genomen in dit ruimtelijk beleid, ondanks het feit dat Vlaanderen zelf nog niet zo ver staat. Het is bijzonder belangrijk dat het openbaar onderzoek met de gemeenten en met de lokale bevolking ten gronde wordt gevoerd. Belangrijk nu om hiermee vooruit te gaan en hopelijk inderdaad in 2023 het proces te kunnen afronden.

Voorzitter Geertrui Windels ziet geen handjes meer en stelt voor om af te sluiten. Ze wenst iedereen te bedanken voor de terechte vragen en de verduidelijkingen. Het is een complexe materie en ze denkt dat er vandaag heel veel duidelijkheid werd gecreëerd.

Gedeputeerde Bart Nevens wenst de raadscommissie niet langer rekken. Het is al een processie van Echternach geweest met telkens opnieuw inwinnen van adviezen en volgende stappen te zetten. Het is natuurlijk een heel belangrijk plan! Belangrijk is ook dat het geen eenheidsworst is, maar ook maatwerk inhoudt. Bovendien is er ook een stuk volatiel gegeven bv. de keuzes die De Lijn maakt over het netwerk of station in Haasrode dat er wel of niet komt. In zijn eigen gemeente werden er 4 hoogdynamische kernen geselecteerd. Hij stelt zich de vraag dat het niet van het goede te veel is met name te veel verstedelijkingsdruk. Ook rekening houdend met de verdichting die er al geweest is. De voorzieningen kunnen nu al niet meer volgen. Men moet opletten dat er geen open ruimte moet worden aangesneden om voorzieningen op peil te brengen van de groeiende bevolking. Bovendien moet men ook rekening houden met de erfgoedwaarde (bv. beschermd dorpsgezicht) en watergevoeligheid. Hij legt zijn hoop op wat er effectief zal gebeuren op gemeentelijk vlak met initiatieven.

Voorzitter Geertrui Windels vult aan dat er heel grondig en meermaals werd herhaald hoe belangrijk het Beleidsplan Ruimte en het opgestarte openbaar onderzoek is om tot een zo optimaal mogelijk beleidsplan te komen tegen 2023.

Katrien Putzeys benadrukt niet enkel te focussen op het aspect van verdichting en ook de andere elementen zoals groenblauwe dooradering, belang van erfgoed, ruimte voor water en het vrijwaren van open ruimte op te nemen. Het Beleidsplan Ruimte moet als een geheel gezien worden.

Tine Eerlingen vraagt of de adviezen die werden uitgebracht, beschikbaar zijn?

Katrien Putzeys antwoordt dat alle documenten toegankelijk zijn op de beveiligde site voor de raadsleden: beleidsplan zelf, procesnota, ontwerp-MER, en ook alle adviezen en hoe deze behandeld werden. Deze documenten werden als bijlage toegevoegd bij de procesnota. De documenten staan bij commissiedatum van september.

Gedeputeerde Ann Schevenels reageert dat alle documenten tegelijk beschikbaar waren op hetzelfde moment als het ontwerp van beleidsplan zelf.

Voorzitter Geertrui Windels concludeert dat het agendapunt besproken werd door de raadscommissie en kan worden voorgelegd aan de provincieraad.

Advies: het dossier mag voorgelegd worden aan de provincieraad.
---

3 Rondvraag

Voorzitter Geertrui Windels deelt mee dat de volgende raadscommissie digitaal zal doorgaan op 8 november om 11 uur. Ze stelt voor om volgend jaar bij de bespreking van het Beleidsplan Ruimte een fysieke raadscommissie te organiseren voorafgaand op de provincieraad. Dit zal aan het bureau voorgelegd worden.

Datum volgende vergadering	8 november om 11 uur (digitaal)
Einduur van de vergadering	17:00 uur

De secretaris,

De voorzitter,

Tania Gilson/Katrien Putzeys

Geertrui Windels